

Sygn. akt: VIII U 500/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Dorota Stańczyk

Protokolant p.o. prot. sąd. Małgorzata Stec

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Lublinie

sprawy M. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 stycznia 2014 roku znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VIII U 500/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2014 roku, znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił M. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonej za osobę niezdolną do pracy w stopniu całkowitym lub częściowym (decyzja – k. 34 akta rentowe).

W odwołaniu od powyższej decyzji M. Ż. nie zgodziła się z jej treścią oraz wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania powoływała argumenty dotyczące swojego stanu zdrowia (odwołanie – k. 3 akta sądowe).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 3 – 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. Ż., urodzona w dniu (...), w dniu 17 października 2013 roku złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek – k. 23 a.r.).

Wnioskodawczyni legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym w zawodzie wyuczonym krawiec odzieży damskiej lekkiej. Ubezpieczona od 15 listopada 1997 roku i nadal jest zatrudniona w firmie (...) S.A. w B. w pełnym

wymiarze czasu pracy na stanowisku magazyniera (wywiad zawodowy – k.24 a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 7 a.r.).

W okresie od 1 lipca 1996 roku do 31 października 1998 roku skarżąca uprawniona była do renty uczniowskiej, zaś w okresie od 23 sierpnia 2002 roku do 30 listopada 2008 roku posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wniosek o wydanie orzeczenia – k. 22 a.r.).

W związku z rozpoznaniem wniosku M. Ż. lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej i w orzeczeniu z dnia 6 grudnia 2013 roku uznał, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej (orzeczenie z - 25a.r.).

Skarżąca wniosła od powyższego orzeczenia sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS powołując się na okoliczności związane ze stanem jej zdrowia (sprzeciw – 27 – 28 a.r.).

W orzeczeniu z dnia 31 stycznia 2014 roku komisja lekarska ZUS podzieliła ustalenia lekarza orzecznika co do stanu zdrowia wnioskodawczyni i nie uznała jej za osobę niezdolną do pracy (orzeczenie – 32 a.r.).

W oparciu o powołane orzeczenie organ rentowy wydał w dniu 3 stycznia 2014 roku zaskarżoną decyzję (decyzja – k. 34 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni cierpi na (...)

Biegli lekarze sądowi z zakresu psychiatrii i neurologii oraz biegły sądowy psycholog w opinii z dnia 26 maja 2014 roku uznali, iż M. Ż. jest osobą zdolną do pracy. Z treści w/w opinii wynika, iż ubezpieczona nie leczy się psychiatrycznie, zaś neurologicznie nie stwierdzone zostały uszkodzenia (...) brak objawów ogniskowych i patologicznych. Biegli podali, iż u wnioskodawczyni występują (...) W ocenie biegłych M. Ż. wykonuje pracę bezpieczną dla chorych na(...)(opinia – k. 16 a.s.).

Z powyższą opinią nie zgodziła się skarżąca oraz wniosła do niej zastrzeżenia, podnosząc argumentację dotyczącą stale pogarszającego się stanu zdrowia (pismo – k. 25 – 27 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 11 października 2014 roku biegli lekarze sądowi z zakresu psychiatrii i neurologii oraz dodatkowo biegły sądowy psycholog podtrzymali swoje wnioski z opinii głównej z dnia 26 maja 2014 roku. Biegli ponownie podnieśli, iż praca wykonywana przez skarżącą jest dostosowana do jej stanu zdrowia. Zdaniem biegłych częstość (...) jest trudna do ustalenia, zaś wg. dokumentacji występują one 1 – 2 razy w miesiącu (brak jest potwierdzenia, że występują częściej). Ponadto w ocenie biegłych przyjmowane przez M. Ż. leki pozwalają na (...) (opinia – k. 35 a.s.).

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni nie zgodził się z treścią opinii uzupełniającej z dnia 11 października 2014 roku podnosząc, iż M. Ż. przy wydaniu tej opinii nie została przebadana przez biegłych. Ponadto pełnomocnik skarżącej złożył do akt dodatkową dokumentację medyczną skarżącej (protokół – k. 55 – 56 a.s.).

W kolejnej opinii z dnia 25 maja 2015 roku, wydanej po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską oraz po przebadaniu wnioskodawczyni, biegli lekarze sądowi z zakresu psychiatrii i neurologii oraz biegły sądowy psycholog ponownie ustalili, iż M. Ż. nie jest niezdolna do pracy (opinia – k. 63 – 63 v. a.s.).

Z treści opinii wynika, iż badaniem neurologicznym u skarżącej nie stwierdzono objawów ogniskowych ani patologicznych. Badanie biegłego psychologa i psychiatry potwierdza (...)jednakże ich nasilenie zdaniem biegłych, nie powoduje niezdolności do pracy. Biegli nie znaleźli podstaw do rozpoznania u wnioskodawczyni(...)(opinia – k. 63 – 63 v. a.s.).

Biegli podali, iż załączona do akt sprawy dodatkowa dokumentacja lekarska, tj. karta Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w B. oraz 3 dniowe zwolnienie lekarskie nie ma wpływu na wcześniejsze opinie biegłych. Jak wynika z dokumentacji skarżąca miała (...)z powodu którego była konsultowana w Oddziale Ratunkowym szpitala. Otrzymała doraźnie stosowny lek. W ocenie badającego ją neurologa - nie wymagała leczenia w oddziale neurologicznym. Zalecono systematyczne przyjmowanie leków. Zdaniem biegłych, zarzuty dotyczące braku badania wnioskodawczyni są bezzasadne, bowiem biegli ocenili aktualny stan oraz znajdującą się w aktach dokumentację medyczną. W opinii biegłego neurologa(...)nie sianowi przeciwwskazania do pracy z wyjątkiem pracy przy maszynach w ruchu oraz na wysokości. Biegli w całości podtrzymali wnioski zawarte w swoich wcześniejszych opiniach (opinia – k. 63 – 63 v. a.s.).

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni nie zgodził się treścią powyższej opinii oraz złożył do akt dodatkową dokumentację medyczną. Ponadto wskazywał, iż M. Ż. nie leczy się psychiatrycznie oraz wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza specjalisty od epilepsji (protokół – k. 76 – 77 a.s.).

W opinii z dnia 20 stycznia 2016 roku inny biegły lekarz neurolog, dr W. S., po przebadaniu odwołującej oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy i przedłożonej w dniu badania stwierdziła, że obecny stopień zaawansowania(...) rozpoznanej u wnioskodawczyni, jej charakter i przebieg oraz przy uwzględnieniu rodzaju wykonywanej pracy zawodowej, nie daje podstaw do stwierdzenia istnienia u M. Ż. zarówno częściowej jak i całkowitej niezdolności do pracy (opinia – k. 84 – 85 a.s.).

Biegła wskazała, iż z dokumentacji medycznej oraz z wywiadu z ubezpieczoną wynika, że od 14 roku życia u skarżącej występują (...) W przeważającej większości są to(...) Badana leczona jest systematycznie w Przychodni (...). Leczona była i diagnozowana w Klinice (...) w W. w 2008 roku. Przebywała w Oddziale Neurologii w B. w 2013 roku, skąd wypisana została z rozpoznaniem: (...) Wnioskodawczyni systematycznie przyjmuje leki zalecane podczas systematycznych wizyt w Poradni Neurologicznej. Ponadto biegła podała, iż w aktach sprawy znajduje się Karta Informacyjna z jednodniowego pobytu ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w B. z dnia 8 listopada 2014 roku. Biegła nie stwierdziła objawów ogniskowego (...) bezpośredni kontakt słowny z badaną jest logiczny, pełny, wszystkie polecenia spełnia prawidłowo (opinia – k. 84 – 85 a.s.).

Biegła podzieliła wcześniejsze opinie neurologiczne wydane w sprawie niniejszej oraz wskazała, że obecny stopień zaawansowania choroby nie uzasadnia stwierdzenia u wnioskodawczyni niezdolności do pracy. (...) (opinia – k. 84 – 85 a.s.).

Zdaniem biegłej rozpoznane schorzenie stanowi pewne ograniczenia zawodowe, jak przeciwwskazanie pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu, oraz w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia w przypadku wystąpienia(...) Jednak uwzględniając fakt, że badana pracuje jako magazynier odzieży w pełnym wymiarze czasu pracy i pracę tą wykonuje bezkolizyjnie przez wiele lat, to zdaniem biegłej z przyczyn neurologicznych, nie ma żadnych przeciwwskazań dla jej dalszego wykonywania (opinia – k. 84 – 85 a.s.).

W przedmiocie powyższej opinii, wnioskodawczyni pismem procesowym z dnia 16 marca 2016 roku złożyła zastrzeżenia podnosząc okoliczności dotyczące stale pogarszającego stanu zdrowia (pismo – k. 92 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 15 kwietnia 2016 roku biegła lekarz sądowa z zakresu neurologii dr W. S., po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, zapoznaniu się z zastrzeżeniami wnioskodawczyni do opinii z dnia 16 marca 2016 roku, oraz dołączonym do akt zaświadczeniem lekarskim specjalisty medycyny rodzinnej z dnia 10 marca 2016 roku, podtrzymała w całości wnioski zawarte w opinii głównej (opinia – k. 96 a.s.).

W opinii uzupełniającej biegła wskazała, iż (...)Zdaniem biegłej fakt, że w 2000 roku u wnioskodawczyni orzeczono z (...) częściową niezdolność do pracy, która istniała do 2009 roku nie przesądza, że niezdolność ta istnieje obecnie. Opinia biegłej opracowana została w oparciu o badanie kliniczne wnioskodawczyni, przebieg choroby oraz ocenę

dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy. Ponadto biegła wskazała, iż brała również pod uwagę fakt, że wnioskodawczyni od wielu lat pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy jako magazynier.

Zdaniem biegłej, wobec charakteru rozpoznanej choroby nie ma podstaw do odnoszenia niezdolności do pracy orzekanej w latach 2000-2009 do stanu obecnego, bowiem po roku 2009 do chwili obecnej badana była zdolna do pracy, pracę zawodową wykonywała i wykonuje nadal, co wskazuje, że stosowane leczenie zminimalizowało częstotliwość napadów (opinia – k. 96 a.s.).

Biegła nie stwierdziła przeciwwskazań dla wykonywania przez wnioskodawczyni pracy zawodowej na dotychczas zajmowanym stanowisku magazyniera (opinia – k. 96 a.s.).

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z wnioskami zawartymi w powyższej opinii. W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2016 roku skarżąca złożyła zastrzeżenia do opinii ponownie podnosząc okoliczności dotyczące jej stanu zdrowia (pismo – k. 105 - 107 a.s.).

Na rozprawie w dniu 20 czerwca 2016 roku pełnomocnik wnioskodawczyni również nie zgadzał się z treścią opinii uzupełniającej z dnia 15 kwietnia 2016 roku, złożył do akt dodatkową dokumentację medyczną dotyczącą M. Ź. oraz wnosił o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego lekarza sądowego z zakresu neurologii dr W. S. (protokół – k. 111 – 112 a.s.).

W kolejnej opinii uzupełniającej z dnia 10 lipca 2016 roku biegła lekarz sądowa neurolog dr W. S., po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, po zapoznaniu się z zastrzeżeniami do opinii oraz po uwzględnieniu dokumentacji medycznej dołączonej do akt, podtrzymała w całości wnioski zawarte w swoich wcześniejszych opiniach przywołując argumentację w nich zawartą (opinia – k. 113 a.s.).

Zdaniem biegłej trudno zgodzić się z rozpoznaniem lekarza leczącego -(...)Biega podała, iż rozpoznana u skarżącej choroba nadal wymaga obserwacji w warunkach ambulatoryjnych, przyjmowania leków, zaś po przeanalizowaniu przebiegu choroby w obecnym stanie zaawansowania nie stanowi ograniczeń dla wykonywania pracy zawodowej na dotychczas zajmowanym stanowisku (opinia – k. 113 a.s.).

Na rozprawie w dniu 19 października 2016 roku wnioskodawczyni złożyła zastrzeżenia w przedmiocie powyższej opinii uzupełniającej biegłego neurologa. Ponadto skarżąca wnosila o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych (protokół – k. 123 – 124 a.s.).

W opinii z dnia 15 listopada 2016 roku inny biegły lekarz psychiatra, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską znajdującą się w aktach sprawy i po dokonaniu badania specjalistycznego stwierdził, iż obecnie nie ma podstaw do uznania M. Ź. za osobę niezdolną do pracy (opinia – k. 130 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych oraz wnioskach w nich przedstawionych. Biegli przeprowadzili bezpośrednie badanie wnioskodawczyni, wnikliwie przeanalizowali jej dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niej schorzeń na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i posiadanych kwalifikacji. Powołani w sprawie biegli lekarze sądowi z zakresu neurologii i psychiatrii oraz biegły psycholog nie uznali wnioskodawczyni za osobę niezdolną do pracy.

Wnioski zawarte w powołanych opiniach biegłych są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów powołane opinie Sąd uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10

września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99). Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie nie ustalenia u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Z opiniami biegłych nie zgadzała się skarżąca, która zgłaszała zastrzeżenia do kolejnych wydawanych opinii w sprawie.

Podkreślić przy tym należy, iż jak przyjmuje się w judykaturze, które to stanowisko jest ugruntowane, iż sam fakt niezadowolenia strony z treści opinii biegłych, której wnioski nie są zgodne z oczekiwaniami strony i dokonywaną przez stronę „własną” oceną swojego stanu zdrowia i jego konsekwencji w świetle uprawnień rentowych, nie stanowi - przy braku obiektywnych argumentów co do prawidłowości czy rzetelności dotychczas sporządzonych opinii biegłych - przesłanki do dalszego postępowania dowodowego co do tej okoliczności, w szczególności gdy dotychczas zgromadzone dowody pozwalają na przyjęcie spornej okoliczności za udowodnioną (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2009 r. I UK 283/08 LEX nr 738340; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPiUS z 2000 r. Nr 22, poz. 807; wyrok Sądu Najwyższego z 19 marca 1997 r., II UKN 45/97, OSNAPiUS z 1998 r. Nr 1, poz. 24, z 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPiUS z 1998 r. Nr 20, poz. 612; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. I UK 195/11 G. Prawna 2012/49/7 1112659).

Wobec powyższego Sąd nie uznał za konieczne wywoływania nowej opinii. W ocenie Sądu zawarte w aktach opinie są wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oraz zawierają niezbędne wiadomości specjalne oraz kompleksową analizę stanu zdrowia wnioskodawczyni (por. wyrok SN z 10 września 1999r., II UKN 96/99, OSNP 2000/23/869).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. Ż. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych lekarzy sądowych, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r. (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami wywołanych w sprawie opinii biegłych, oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy, wobec niespełnienia przez wnioskodawczynię jednej z przesłanek, tj. braku niezdolności do pracy, odmówił ustalenia M. Ż. prawa do renty z tego tytułu. W tym miejscu należy wskazać, że wnioskodawczyni cały czas pracuje na stanowisku magazyniera, zaś w ocenie biegłych, w kontekście stwierdzonych u niej schorzeń oraz stopnia ich zaawansowania, brak jest ograniczeń dla wykonywania pracy przez skarżącą na tym stanowisku.

Z tych względów w ocenie Sądu decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 3 stycznia 2014 roku została wydana prawidłowo, wobec czego odwołanie wnioskodawczyni należało oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.